

Daf 75: RITUAL PURIFICATION POOL

דף ע"ה: מקוה טהרה

An individual who became *tameh* (ritually impure) cannot be cleansed of that impurity without first immersing in a *mikveh taharah* (ritual purification pool). Likewise, a person who touched a corpse and over whom purifying waters made from ashes of a *parah adumah* (red heifer) must be sprinkled, ultimately needs to also immerse in a *mikveh*. Not every convergence of water constitutes a *mikveh* in which a person can become cleansed of *tumah* (ritual impurity). **Only a collection of rainwater that accumulated in one place on its own can constitute a fit *mikveh*.** Even if the rainwater collected in a vessel that led it to the *mikveh* — that does not constitute a kosher (fit) *mikveh*. Such water is called “*mayim sheuvim*” (drawn water), i.e., water that was drawn and did not aggregate on its own. There are times when even immersion in a fit *mikveh* is not effective, and the person who is immersed remains impure. For example, if a person is immersed in a *mikveh* while simultaneously holding a ritually impure object. In such a case, the person would not become ritually pure because they were in continuous contact with a source of *tumah*.

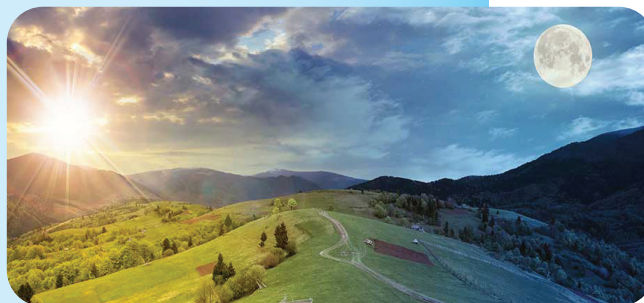

אדם טמא אינו נטהר מטמאתו עד שהוא טובל במקוה טהרה. גם מי שנגע במת וצריך להזות עליו ממי פרה אדמה, בסופו של דבר צריך לטבל במקוה טהרה. לא כל כנוס של מים הוא מקוה שאפשר להטהר בו מן הטמאה. רק כנוס של מי גשמים שהתכנסו מעצמם למקום אחד הרי הוא מקוה טהרה. אפילו אם אגרו מי גשמים בכלי והובילו אותם אל המקוה - אין זה מקוה כשר. מים כאלה מכנים “מים שאובים” - מים שנשאבו ולא נאגרו במקום מאליהם. לפעמים אפילו טבילה במקוה טהרה טוב, אינה מועילה והטובל נשאר טמא, למשל - אם אדם טובל במקוה ותוך כדי כך נוגע בטמאה - אם הוא עושה כך הוא לא יכול להטהר שיהי כעת הוא נוגע בטמאה.

Daf 76: NIGHT AND DAY, REGARDING NULLIFICATION OF VOWS

דף ע"ו: לילה ויום בהפרת נדרים

In *Masechet Nedarim* we learn that a father has the authority to void *nedarim* (vows) made by his daughter from age 11 until the age of 12 ½. Likewise, a husband is authorized to annul vows made by his wife, **under the condition that these vows were voided on the same day they were heard.** On this daf, we learn a *mishnah* that contains an important halacha on this topic: “*Hafarat nedarim kol ha'yom – yesh badavar l'hakel u'l'hachmir.*” (Nullification of vows can be performed all day. There is in this matter [both] a leniency [i.e., extending the nullification period], and a stricture [curtailing that period].) For *Am Yisrael*, each day begins at night. Therefore, **a father or husband are authorized to nullify a vow for the entire halachic day in which they heard about that vow.** If a father heard about a vow made by his daughter at 9 PM at night, he has nearly an entire night and another whole day to nullify the vow because those hours are all within the same halachic day. However, if the father heard about the daughter’s vow one minute before sunset, the father has exactly one minute to nullify that vow because he is only capable of nullifying the vow on the day he heard it.

למדנו במסכת נדרים שהאברשאי לבטל נדרים שנדרה בתו מגיל אחת עשרה עד גיל שתים עשרה וחצי, וגם הבעל רשאי לבטל נדרים שנדרה אשתו, זאת בתנאי שהם מבטלים את הנדר באותו יום שבו הם שומעים אותו. בדף זה לומדים משנה ובה הלכה חשובה בנושא זה: המשנה אומרת: “הפרת נדרים - כל היום. יש בדבר להקל ולהחמיר.” כלומר, אצל עם ישראל כל יממה מתחילה בתחלת הלילה ולכן האב והבעל רשאים לבטל את הנדר ביממה בה הם שמעו אותה. כלומר - אם האב שמע את הנדר בשעה תשע בלילה, יש לו כמעט לילה שלם ועוד יום שלם לבטל את הנדר, כי זו אותה יממה. אבל אם הוא שמע על הנדר דקה אחת לפני שקיעת החמה, יש לו בדיוק דקה אחת להפיר את הנדר, כי רק באותה יממה שבה שמע את הנדר נתן לו להפיר אותו.

Daf 77: NULLIFICATION OF VOWS ON SHABBAT

In principle, *Chazal* prohibited the nullification of *nedarim* (vows) on *Shabbat*. However, there are certain circumstances in which *Chazal* permitted the nullification of *nedarim* even on *Shabbat*. For example, Yehudah vowed that all wines are prohibited to him. Then, lo and behold, when *Shabbat* eve arrived, he suddenly remembered he would not be able to perform *kiddush* over wine. Yehudah rushed to his rabbi and asked for a release from his vow. The rabbi told him: "Indeed, no release from vows is permitted on *Shabbat*, however, since your vow is *lichvod Shabbat* (for the honor of *Shabbat*), this vow can be nullified on *Shabbat*."

Here's another case in which it is permissible to nullify a vow on *Shabbat*: Baruch vowed that he was prohibited from entering a certain street. Then, on *Shabbat*, he learned that his friend who lived on that same street, was ill, and Baruch wanted to visit him to fulfill the *mitzvah* of *bikur cholim*. Can this *neder* be nullified for Baruch on *Shabbat*? Seemingly, nullification of this vow should be prohibited, since it was not *lichvod Shabbat*. Nevertheless, *Chazal* ruled that if nullification of a *neder* facilitates the fulfillment of a *mitzvah* — it is permissible to nullify that *neder* on *Shabbat*. As such, it is permissible to release Baruch from the *neder* so that he could perform the *mitzvah* of *bikur cholim*.

דף ע"ז: התרת נדרים בשבת

באפן עקרוני, חז"ל אסרו לערף התרת נדרים בשבת. אולם ישנם מקרים מסוימים, שבכל זאת התירו חז"ל להתיר את הנדרים אפילו בשבת. למשל — מעשה ביהודה שנדר שכל היינות אסורים עליו. והנה בהגיע ליל שבת הוא נזכר לפתע שאינו יכול לערף קדוש על הין. יהודה הזדרז לפנות אל הרב ובקש שיערכו לו התרת נדרים. אמר לו הרב: אמנם בשבת אין מתירים נדרים, אך מאחר שהנדר שלך הוא לצרף השבת, אפשר להתיר אותו גם בשבת.

מקרה נוסף בו מתר להתיר נדר בשבת הוא המקרה הבא: ברוך נדר שרחוב מסוים אסור יהיה עליו להכנס אליו. והנה בשבת נודע לו שחברו, המתגורר באותו רחוב, חולה וברצונו לבקר כדי לקיים מצות בקור חולים. האם אפשר להתיר לו את הנדר בשבת? לכאורה אסור, שהרי התרת הנדר אינה לצרף השבת, אך חז"ל פסקו שגם אם התרת הנדר נועדה לצרף מצוה - מתר להתיר את הנדר בשבת, ולכן אפשר להתיר לברוך את הנדר כדי שיקיים מצות בקור חולים.

Daf 78: VOWS OF CONSECRATION

What are "*nidrei hekdash*" (vows of consecration)? A person can consecrate objects and money to the *Beit HaMikdash*. There are times when a person consecrates items to "*bedek ha-bayit*" (maintenance of the House), i.e., so that these resources would belong to the *Beit HaMikdash* and could be used to fulfill its needs. If a person consecrated a kosher animal, one that was suitable to be a *korban* (sacrifice), the animal would become sacred and imbued with "*kedushat haguf*" (sanctity of the body.) These dedications are regarded as *nedarim*, just like when someone vows to donate money to the *Beit HaMikdash*. Given that these are considered *nedarim*, it is permissible to nullify these *nedarim* and void the consecration of the animal.

דף ע"ח: נדרי הקדש

מה הם "נדרי הקדש"? אדם יכול להקדיש חפצים וממון לבית המקדש. פעמים שהוא מקדיש אותם ל"בדק הבית" — שיהיו רכושו של בית המקדש והשתמשו בהם לצרכי בית המקדש, ואם הקדיש בהמה כשרה הוא היה יכול להקדיש אותה לקרבן והיא נהיית קדושה ב"קדשת הגוף". ההקדשות הללו הם נדרים, כשם שהאדם נודר ממון לבית המקדש, ואם הם נדרים אז אפשר לעשות התרת נדרים ולבטל את ההקדשה.

Daf 79: VOWS THAT CONSTITUTE "AFFLICTION OF SOUL"

דף ע"ט: נדרים שהם "ענוי נפש"

The tenth chapter of *Masechet Nedarim* ends on this *daf*, and the eleventh and final chapter, titled: **"And these are the vows"** begins. Chapter 11 primarily clarifies which types of *nedarim* a husband is authorized to nullify. The first *mishnah* of the chapter explains that the only *nedarim* a husband is authorized to nullify are vows that constitute **"innui nefesh"** (affliction of the soul) for his wife. **What is a neder of "innui nefesh"?** For example, if a wife vows that she will refrain from drinking water for two consecutive days—this would be a hardship for her, and therefore her husband is authorized to nullify this vow. However, if a wife vows that she won't wear a particular garment for two days, that is not considered *innui nefesh*. After all, the wife would not suffer by refraining from wearing an outfit. Therefore, this is a type of vow a husband cannot nullify.

בדף זה מסתים הפרק העשירי של מסכת נדרים ומתחיל הפרק האחד עשר והאחרון ששמו: "ואלו נדרים". הפרק האחד עשר מברר בעקר אילו סוגי נדרים יכול הבעל להפר. המשנה הראשונה של הפרק אומרת שרק נדרים שהם "ענוי נפש" בשביל הנודר, יכול הבעל להפר. מהו נדר של "ענוי נפש"? למשל, אם האשה נודרת שהיא לא תשתה מים במשך יומים- זהו ענוי בשבילה ולכן הבעל יכול להפר את הנדר הזה. אבל אם היא תדר שבמשך יומים היא לא תלבש בגד מסוים, זה לא נקרא ענוי נפש, שהרי אין היא מתענה מכך שאינה לובשת אותו, ונדר שכזה הבעל אינו יכול להפר.

Daf 80: PROHIBITIONS OF THE DAY OF ATONEMENT

דף פ': אסורי יום הכפורים

The Torah commands that on *Yom Kippur* it is forbidden for us to eat, drink, or bathe, in addition to other prohibitions. **The Torah mandates: "Mark the tenth day of the seventh month, as the Day of Atonement, it shall be a holy occasion for you; and you shall afflict your souls."** (*Vayikra* 23:27). This affliction is accomplished by neither eating nor drinking and forgoing other actions which cause those who abstain to suffer. However, there is a difference between the various afflictions because it is only eating and drinking that are punished by *karet* (Divine spiritual excision), a punishment that does not apply to other *issurim* (prohibitions). Regarding the prohibition of bathing on *Yom Kippur*, we do not ritually wash our hands as usual, rather solely to the end of the fingers. Only a person whose hand became dirty with mud, and the like, is permitted to wash their entire hand.

התורה צוה אותנו שביום הכפורים אסור לאכול, אסור לשתות, אסור להתרחץ ועוד אסורים. התורה מצוה "אך בעשור לחדש השביעי הזה קדש יהיה לכם וענייתם את נפשותיכם". הענוי הוא לא לאכול ולא לשתות, ועוד דברים שאדם הנמנע מהם מתענה. יש הבדל בין הענויים, כי רק על אכילה ועל שתיה נענשים בכרת, ולא על אסורים אחרים. מפני אסור הרחיצה ביום הכפורים, איננו נוטלים ידיים כרגיל אלא רק עד סוף האצבעות. רק מי שהתלכלכה ידו בבובץ, וכדומה, רשאי לרחץ את כל היד.

Daf 81: BLESSINGS OVER THE TORAH

דף פ"א: ברכות התורה

We recite the Torah blessings at the beginning of every day. There is no need to recite those blessings a second time later in the day, even if we stopped studying at some point. Why not? After all, we know that a person who has eaten, stops eating, and then resumes eating after a long break needs to recite a blessing over the food again. If so, what is different about Torah study? The answer is that every Jew is obligated to study Torah all the time. In fact, there is not a single moment when we are exempt from the *mitzvah* of Torah study. Therefore, even when a person stops studying to engage in a different activity, that is not considered a cessation of Torah learning. Accordingly, when a Jew recites the Torah blessing in the morning, as of that moment the blessing applies to the entire day.

את ברכות התורה אנו מברכים בכל יום בתחלת היום, ועד סוף היום אין צורך לברך שנית, גם אם באמצע היום הפסקנו מללמוד. מדוע בעצם? הרי אנו יודעים כי מי שאכל והפסיק לאכול וחרו אחר זמן רב, צריכה לברך שוב על האכל, אם כן במה שונה, אפוא, למוד התורה? התשובה לכה היא שכל יהודי חייב ללמוד תורה כל הזמן, ובעצם אין רגע אחד שבו אנו פטורים ממצות למוד תורה, ולכן גם כשאנו מפסיקים ללמוד לצורך עסקים קיים שונים, אין זה נחשב הפסק מלמוד התורה. לכן כשהיהודי מברך בבוקר, חלה ברכתו באותו רגע על כל היום.

D'VAR TORAH: PARASHAT SHEMOT

דבר תורה: פרשת שמות

What is the central characteristic that led Moshe to be chosen as the leader who would bring Israel out of Egypt? In *Parashat Shemot*, we find out time after time how Moshe is constantly busy seeing “the other,” as he does not concentrate only on himself. Moshe ventures out of the Egyptian palace to see the suffering of his compatriots working their fingers to the bone. Then, Moshe flees from Egypt and, on the way, he sees the shepherds exploiting the daughters of Yitro at the well. Later, while walking in the desert, Moshe notices the strange sight of a burning bush and turns aside to see it. One day, when Moshe was tending sheep in the desert, God saw that Moshe even honorably treated one of the sheep who had run away from the flock. It was then that the Almighty said – “You tended to actual sheep—you will now shepherd the people of Israel.”

מה התכונה המרכזית של משה שהפכה אותו להבחר להיות המנהיג שיוציא את ישראל ממצרים? בפרשת שמות אנחנו מגלים פעם אחר פעם איך משה עסוק כל הזמן בלראות את האחר ולא מתרכז רק בעצמו. הוא יוצא מהארמון המצרי כדי לראות בסבלם של אחיו שעובדים בפרך, הוא בורח ממצרים ובדרך רואה את רועי הצאן שעושקים את בנות יתרו סביב הבאר, וגם כשהוא הולך במדבר הוא מבחין במראה המוזר של הסנה הבווער וסר לראותו. באחד הימים, כשהיה משה עם הצאן במדבר, ראה הקב"ה כי משה מתחוס בצורה מקבדת אפלו לאחד מהגדיים שברח מן העדר, ואז אמר הקב"ה - "יש לך רחמים לנהג צאנו של בשר ודם, חייך- אתה תרעה את צאני ישראל".